

DhammaTIME

- ◆ ชาวบุญต่างประเทศ
“วัดพระธรรมกายบอสตัน
จัดงานบุญวันอาทิตย์อุทิศส่วนกุศล”
- ◆ ชาวบุญในประเทศ
“ประมวลภาพพิธีดีกบาตร 1,000,000 รูป
กลายเป็นพุทธรูปชา”
- ◆ ผลการปฏิบัติธรรมพระธรรมทายาท
“ระดับอุดมศึกษา รุ่นที่ 40 โครงการ 2”
- ◆ ผลการปฏิบัติธรรมสามเณร
เตรียมบวชอุทิศชีวิต
“สามเณรพิทักษ์ จิตรจักร”
- ◆ ผลการปฏิบัติธรรมสามเณร
เตรียมบวชอุทิศชีวิต
“สามเณรเอกราช กิมวงสง”
- ◆ หลวงพ่อตอบปัญหา
“บวชเป็นพระวัดพระธรรมกาย
ทำไมจึงบวชให้เฉพาะผู้มีปัญญา ?”
- ◆ ธรรมะเพื่อประชาชน
“ทิพย์สถานสำหรับผู้มีบุญ”
- ◆ แรงแบบดลใจจากพระไตรปิฎก
“พระภัททิยะเถระ”
- ◆ 5 ห้องชีวิต เนรมิตนิสัย
“ห้องแต่งตัว”

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ

dmc-tv

ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรท สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

TOP OF WEEK

ข่าวบุญต่างประเทศ งานบุญต่างแดน

“วัดพระธรรมกายบอสตัน จัดงานบุญวันอาทิตย์ อุทิศส่วนกุศล”

๔

ข่าวบุญในประเทศ

“ประมวลภาพพิธีตักบาตร 1,000,000 รูป ถวายเป็นพุทธบูชา”

๖

ผลการปฏิบัติธรรมพระธรรมทายาท

“ระดับอุดมศึกษา รุ่นที่ 40 โครงการ 2”

๒๐

ผลการปฏิบัติธรรมสามเณรเตรียมบวชอุทิศชีวิต

“สามเณรพิทักษ์ จิตรจักร”

๒๒

ผลการปฏิบัติธรรมสามเณรเตรียมบวชอุทิศชีวิต

“สามเณรเอกราช กิมวงนสง”

๒๕

หลวงพ่อดอปปัญหา

“บวชเป็นพระวัดพระธรรมกาย

ทำไมจึงบวชให้เฉพาะผู้มีปัญญา ?”

๒๘

ธรรมะเพื่อประชาชน

“ทิพยสถานสำหรับผู้มีบุญ”

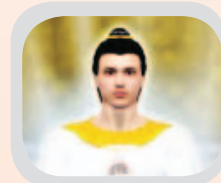
๓๓

แรงบันดาลใจจากพระไตรปิฎก

“พระภิกษุยะเถระ”

๓๖

5 ห้องชีวิต เนรมิตนิสัย

“ห้องแต่งตัว”

๓๙

ข่าวบุญต่างประเทศ

งานบุญต่างแดน

วัดพระธรรมกายบอสตัน จัดงานบุญวันอาทิตย์ อุทิศส่วนกุศล

พระอาจารย์นำสาธุชนปฏิบัติธรรม

วันอาทิตย์ที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2554 วัดพระธรรมกายบอสตัน สหรัฐอเมริกา จัดงานบุญวันอาทิตย์ ภาคสายพระอาจารย์ประเวศน์ วราสโย เมตตานำสาธุชนปฏิบัติธรรม ต่อด้วยพิธีมุทิตาสักการะพระภิกษุสงฆ์ เนื่องในวาระครบรอบ 71 ปี เริ่มด้วยพระอาจารย์ประเวศน์เปิดกรวยสักการะผู้แทนสาธุชนวัดพระธรรมกายบอสตัน 4 ท่านได้แก่ กัลฯ สรรพกาญจน์ สายชลพิทักษ์, กัลฯ ธนกฤษชาญปรีชากุล, กัลฯ จิรวาดิ ศรีสุวรรณ และกัลฯ วัชรวิระ สุนันท์แสงทอง ถวายพานดอกไม้สักการะพระภิกษุสงฆ์ จากนั้นพระอาจารย์ประเวศน์แสดงธรรมประวัติการสร้างบารมีของ พระภิกษุสงฆ์ พระอาจารย์และสาธุชนถ่ายภาพหมู่ร่วมกัน ต่อด้วยพิธีอาราธนาศีล 5 และกล่าวคำถวายถวายภัตตาหารเป็นสังฆทานโดยมี กัลฯ แพทย์หญิงมนธิดา พังธรรม เป็นประธานนำกล่าวคำถวายภัตตาหาร

จากนั้นเจ้าภาพผู้มีบุญร่วมกันอธิษฐานจิตก่อนตักบาตร และใส่บาตรแด่พระภิกษุสงฆ์ผู้

เป็นเนื่อนานบุญอันประเสริฐ เมื่อใส่บาตรเสร็จได้ร่วมกันอธิษฐานจิตอุทิศส่วนกุศลก่อนจะร่วมกันเตรียมภัตตาหารและถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุสงฆ์ สาธุชนทุกท่านรับประทานอาหารร่วมกัน ภาคบ่ายเป็นกิจกรรม Big Cleaning Day ทำความสะอาดวัดเพื่อต้อนรับปีใหม่ 2555 และเตรียมสถานที่เพื่อรองรับสาธุชนผู้มีบุญที่จะเดินทางมาร่วมงานบุญใหญ่ทอดผ้าป่าธรรมชัยวันที่ 1 มกราคม 2555 เริ่มด้วยพระอาจารย์นำสาธุชนปฏิบัติธรรมเพื่อกลั่นกาย วาจา ใจ ให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ จาก

นั้นพระอาจารย์เมตตาเล่าอาณิสสการรับบุญทำความสะอาดวัดรักษาสมบัติพระศาสนา เมื่อฟังธรรมเสร็จพระอาจารย์และสาธุชนร่วมกันรับบุญทำความสะอาดวัด ทั้งเข็ດองค์พระประธาน กวาดหยากไย่ เข็ດกระจก ดูดฝุ่น ถูพื้น ขัดวิมาน ทำความสะอาดครัว ด้วยความปิติเบิกบานใจที่ได้มาสั่งสมบุญที่วัดพระธรรมกายบอสตัน

ทำความสะอาดวัด
เพื่อต้อนรับปีใหม่ 2555

สาธุชนปฏิบัติธรรมร่วมกัน

ถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุสงฆ์

Big Cleaning Day

ข้าวบุญในประเทศ

ประมวลภาพโครงการตักบาตรพระ 1,000,000 รูป
“ถวายเป็นพุทธบูชา” ฉลอง พุทธชนต์ 2,600 ปี แห่งการตรัสรู้ธรรม

พิธีตักบาตรพระ 6 แห่ง 113,000 รูป กรุงเทพมหานคร
หนึ่งในโครงการตักบาตรพระ 1,000,000 รูป 77 จังหวัดทุกวัดทั่วไทย

วันเสาร์ที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2555 ตักบาตรพระ 12,600 รูป
ณ สะพานใหม่ ตลาดยิ่งเจริญ ถ.พหลโยธิน กรุงเทพมหานคร

วันอาทิตย์ที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2555 ตักบาตรพระ 12,600 รูป
ณ แยกเกษตร – รัชโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

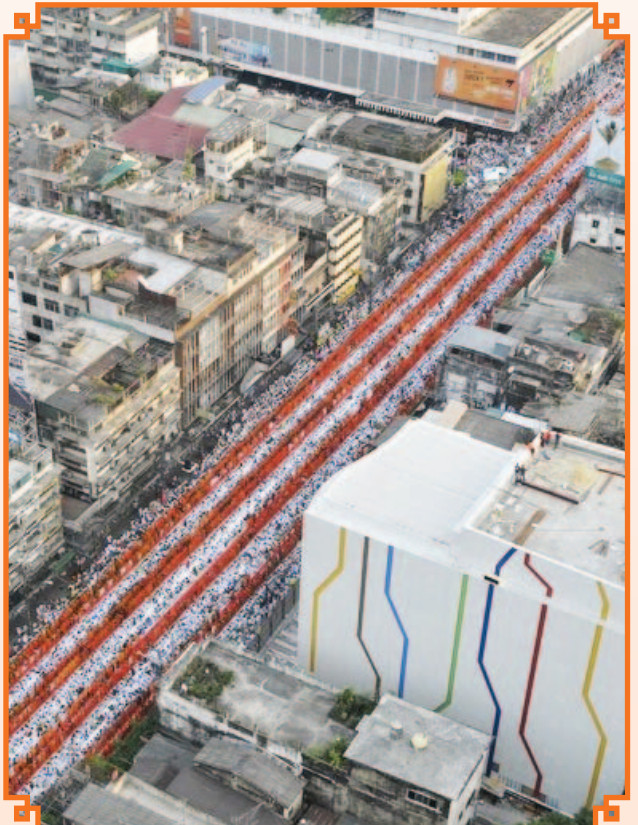
วันเสาร์ที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2555 ตักบาตรพระ 12,600 รูป
ณ แยกทางเข้าลานจอดรถ BTS - แยกสะพานควาย

วันอาทิตย์ที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2555 ตักบาตรพระ 22,600 รูป
ณ ถนนราชปรารภ ประตูน้ำ กรุงเทพมหานคร

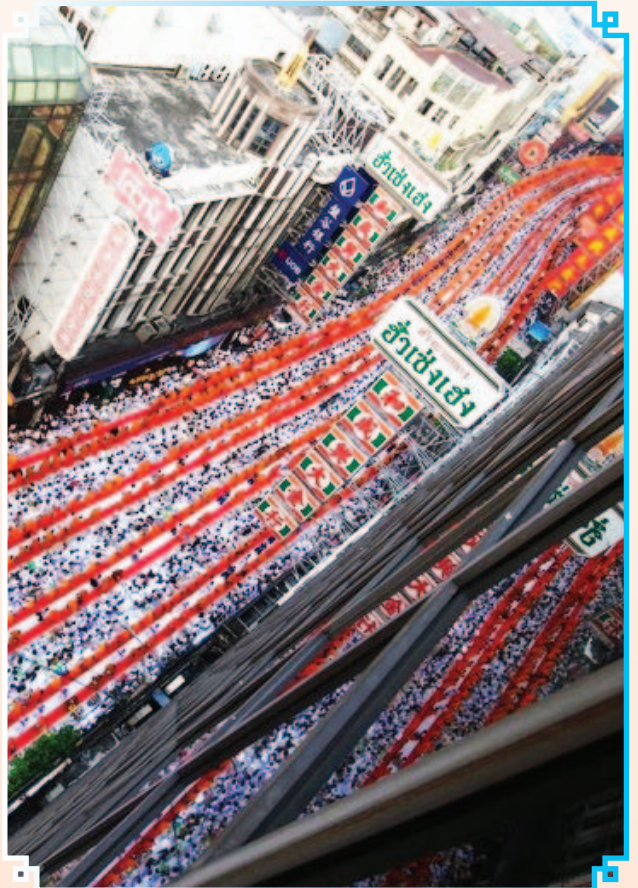

วันเสาร์ที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2555 ตักบาตรพระ 30,000 รูป
ณ ถนนเยาวราช วงเวียนโอเดียน-แยกวัดตึก

วันอาทิตย์ที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2555
ตักบาตรพระ 30,000 กว่า รูป ณ วงเวียนใหญ่ กรุงเทพมหานคร

ผลการปฏิบัติธรรม

ผลการปฏิบัติธรรมพระธรรมทายาท ระดับอุดมศึกษา รุ่นที่ 40 โครงการ 2

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

กราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อกะเคอะอย่างสูง

กระผม สามเณรธรรมทายาท ญัฐวัฒน์ คงตุก อายุ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คณะวิทยาศาสตร์ สาขาพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลครับ วันนี้เป็นวันที่ผมปลื้มที่สุดครับ เพราะผมได้บรรพชาเป็นสามเณรธรรมทายาท...แบบสดๆ ร้อนๆ ณ อุโบสถวัดพระธรรมกาย และเตรียมตัวอุปสมบทในวันที่ 21 พฤษภาคม นี้ครับ

ผมมาวัดพระธรรมกายครั้งแรก ในงานกฐิน 100 ปีคุณยายอาจารย์ฯ จากการชักชวนของพี่ๆ ชมรมพัฒนาศักยภาพในมหาวิทยาลัยครับ หลังจากนั้นผมก็มารับบุญเป็นอาสาสมัครอยู่ที่กองติดต่อสอบถาม หลวงพ่อครับ ตอนนี้อยู่กับพ่อแม่และทุกคนที่บ้าน ยังไม่เข้าใจการเป็นอาสาสมัครช่วยงานวัด เพราะโยมแม่กลัวผมจะทำกิจกรรมที่วัดจนเสียการเรียน แต่ถึงทางบ้านจะยังไม่เข้าใจในสิ่งที่ผมทำ ผมก็ไม่รู้สึกท้อเลย สักวัน ผมจะทำให้โยมพ่อโยมแม่เข้าใจเรื่องการสั่งสมบุญให้ได้ครับ

ตอนเป็นนาครธรรมทายาท ผมเฝ้าคิดถึงวันบวช คิดจินตนาการ ถึงภาพคนที่บ้าน เดินทางมาร่วมงานบวชของผม ทำให้ผมตั้งใจฝึกฝนอบรมตัวเองทุกวัน จนถึงวันปลงผม โยมพ่อกับโยมพี่สาวเดินทางมาร่วมงานด้วย พอเห็นหน้าโยมพ่อเท่านั้นผมน้ำตาไหลเลยครับ เพราะดีใจมากที่สามารถทำให้โยมพ่อเข้าวัดได้ ทั้งๆ ที่ท่านไม่ชอบเข้าวัด

สามเณรธรรมทายาท ญัฐวัฒน์ คงตุก
โครงการอุปสมบทหมู่ ระดับอุดมศึกษารุ่นที่ 40 (โครงการ 2)

โยมพ่อบอกว่า “งานบวชของลูก ถึงพ่อจะติดงานยังไง พ่อก็ต้องมา” แล้ววันบรรพชา วันนี้ โยมพ่อ โยมแม่ โยมยาย โยมพี่สาว พวกเขามาร่วมงานบวชหมดทุกคน ทำให้ผมปลื้มสุดปลื้ม ปลื้มสุดชีวิตเลยครับ หลวงพ่อ เพราะความปรารถนาที่อยากให้ท่านมาวัด สำเร็จไปอีกขั้นแล้วครับ

ช่วงแรกของการอบรม ผมยังนั่งสมาธิ ได้ไม่สบายเท่าไรครับ เพราะต้องนั่งบนพื้นกระเบื้องโดยไม่มีอาสนะ แต่ผมก็ตั้งใจนั่ง และคิดอยากให้เจ้าภาพที่ร่วมบุญแผ่เมตตาให้ผมได้บุญจากการนั่ง

ภาพวาดจากประสบการณ์ภายในของ
สามเณรธรรมทายาท ญัฐวัฒน์ คงตุก

สมาธิของผมด้วย แต่พอตอนหลังได้นั่งบนอาสนะ
ผมก็นั่งได้ดีขึ้น และเริ่มพบกับอารมณ์สบาย แล้ว
ก็นั่งได้แบบสบายๆ ทุกรอบเลยครับ แต่ก็ยังมีฟุ้ง
บ้าง หลับบ้าง ซึ่งผมจะรู้ตัวทุกครั้งที่มีฟุ้ง ผมสามารถ
เรียกสติกลับมาได้เร็ว จับฟุ้งได้ทัน...ว่าเรากำลังฟุ้ง
นะ แล้วผมก็นั่งต่อไป ไม่คิดอะไร เอาใจไปวางไว้
ตรงจุดที่สบายที่สุดซึ่งยังไม่ใช่ที่ศูนย์กลางกายครับ
แล้วผมก็ทำใจให้โล่งๆ โปร่งๆ ไม่นึกอะไร อยู่ๆ ก็
มีดวงสีขาวใส เป็นแสงนวลๆ มองแล้วสบายตา
ปรากฏขึ้นข้างหน้า แต่พอผมสนใจดูดวง ดวงก็
พลันหายไป แต่ถ้าแคะมองเฉยๆ ค่อยๆ น้อมความ
รู้สึกมาไว้ตรงกลางท้อง ก็จะได้เห็นในช่องท้องสว่าง
และรู้สึกเย็นสบายที่ท้องมากๆ เลยครับ ผมก็จะ
มองแบบเพลินๆ เหมือนกำลังนั่งเล่น พอเอาความ
รู้สึกไปแตะกับความเย็นของขอบดวง ก็จะได้รู้สึก
ว่าตัวเบา เหมือนไม่มีร่างกายอยู่เลย มีแต่ความ
รู้สึกสุข สบายใจ ครอบคลุมอวกาศว่างๆ แล้วดวง
สว่างก็จะขยายออกไปได้ด้วยครับ พอลืมตาแล้ว
ผมก็ยังนึกถึงดวงสว่างในกลางท้องได้ นึกทีไรเป็น
สบายใจทุกครั้งเลยครับ

หลวงพ่ครับ ผมรู้สึกปลื้มใจมากเลยครับ ที่
มีโอกาสได้เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาแล้วให้หลวง
พ่อฟัง ผมจะตั้งใจฝึกฝนตัวเองให้เป็นพระแท้สอง
ชั้น จะใช้วันเวลาทุกวินาทีให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อ
ตัวเอง โยมพ่อ โยมแม่ และพระพุทธศาสนาครับ

สามเณรธรรมทายาท ญัฐวัฒน์ คงตุก
ในท่า Peace Position

แล้วในวันพรุ่งนี้จะมีพิธีตักบาตรฉลองพระและ
สามเณรบวชใหม่ ขอเรียนเชิญญาติโยมทั้งหลาย
ให้มาร่วมงานบุญกันได้ที่สภากายกรรมกายสากล ผัง
ครุฑ ตั้งแต่เวลา 6.30 น. เป็นต้นไปครับ

สุดท้ายนี้ ผมขอให้หลวงพ่มีความสุขกายกายที่
แข็งแรง อยู่เป็นหลักชัย เป็นกำลังใจให้ลูกๆ ทุกคน
ไปตรานานเท่านั้นจนกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม
ครับ

ว่าดี!...
ติดตามข่าวสาร
งานบุญต่างๆ ได้จาก
www.dmc.tv นะคะ

ผลการปฏิบัติธรรม

ผลการปฏิบัติธรรมสามเณรเตรียมอุทิศชีวิต

สามเณรพิทักษ์ จิตรจักร

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

กราบถวายความเคารพรักแด่พระเดชพระคุณ
หลวงพ่ผู้เป็นที่รักของลูกเณรเป็นอย่างยิ่งครับ

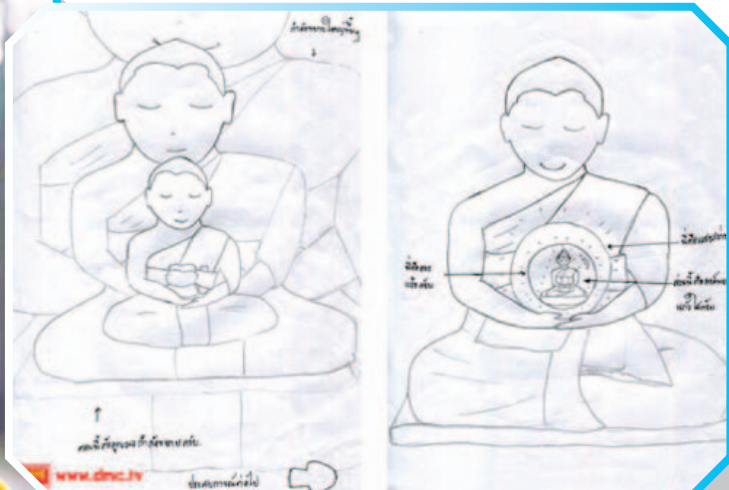
ลูกเณร ชื่อ สามเณรพิทักษ์ จิตรจักร
อายุ 22 ปี เปรียญธรรม 4 ประโยค ลูกเณรกราบ
ขอบพระคุณหลวงพ่เป็นอย่างสูงครับ ที่ได้ให้การ
อบรมพร่ำสอนและเลี้ยงดูลูกเณรจนโต มาถึงวันนี้
ลูกเณรพร้อมแล้วครับ ที่จะบวชเพื่ออุทิศชีวิตให้กับ
พระพุทธศาสนา และเมื่อได้รับการอุปสมบทแล้ว
จะได้ฉายาว่า กนฺตชโย แปลว่า ผู้มีชัยชนะเป็นที่รัก
ครับ

หลวงพ่ครับ ลูกเณรเคยบวชครั้งแรก ตอน
อายุ 4 ขวบ เป็นการบวชหน้าไฟให้กับโยมยาย
หลังจากนั้นมาลูกเณรก็มีความคิดที่อยากจะบวช
มาตลอดเลย เวลาได้เห็นพระ ได้เห็นสามเณรที่
ไร จะรู้สึกคุ้นเคยอย่างบอกไม่ถูก ลูกเณรเคยขอ
โยมแม่บวช แต่อ้อนแล้วอ่อนอีก อ้อนแล้วอ่อนเล่า
ร้องไห้ไปหลายรอบ โยมแม่ก็ไม่ยอมให้บวชครับ
และด้วยความที่อยากบวชมาก ลูกเณรก็เลยแอบ
เอากรรไกรมาตัดผมตัวเองจนหัวลายไปเลย กะว่า
ถ้าโยมแม่เห็นจะได้รับรู้ถึงความตั้งใจจริง แต่ผิด
คาดครับ ทำยังไงโยมแม่ก็ยังไมยอมให้บวชอยู่ดี
โยมแม่บอกว่าลูกเณรยังเด็กเกินไปครับ แล้ววัน
เวลาที่ผ่านมา แต่หัวใจที่อยากบวชยังคงมัน จน
ลูกเณรเรียนจบชั้น ม.3 ก็สมปรารถนา ในที่สุดโยม
แม่ก็ยอมอนุญาตให้มาบวชที่วัดพระธรรมกายครับ

สามเณรพิทักษ์ จิตรจักร เปรียญธรรม 4 ประโยค

แม้ชีวิตการเป็นสามเณร จะต้องผ่านบทฝึก
และกฎระเบียบวินัยมากมาย แต่ลูกเณรก็ไม่เคย
หวั่นกับบทฝึกใดๆ เพราะเข้าใจดีว่าทุกๆ บทฝึก
ที่หลวงพ่มอบหมายให้พระอาจารย์-พระพี่เลี้ยง
มาคอยอบรมพร่ำสอน ก็เพื่อให้สามเณรทุกรูปเป็น
สามเณรดีที่โลกต้องการ จะได้เป็นกำลังสำคัญให้
กับพระพุทธศาสนาวิชชาธรรมกาย อีกอย่างพอ
ลูกเณรหันกลับไปดูโลกภายนอก ก็เห็นแต่ความ
วุ่นวายเพราะชีวิตของคฤหัสถ์ กลางคืนเป็นคว้น
กลางวันเป็นไฟ มีแต่ความทุกข์ หาความสุขได้ยาก
ผิดกับชีวิตของลูกเณรที่มีแต่ความสุข เพราะได้อยู่
กับหลวงพ่ กลางคืนไม่เป็นคว้น กลางวันไม่เป็น

ภาพวาดจากประสบการณ์ภายในของ
สามเณรพิทักษ์ จิตรจักร

สามเนรพิทักษ์จิตรจักรในท่า Peace Position

ไฟ มีแต่กลางใจเป็นดวงแก้ว กลางดวงแก้วเป็น
องค์พระ และกลางองค์พระก็เป็นพระเดชพระคุณ
หลวงพ่อตลอดเวลา จึงหาความทุกข์ไม่เจอเลย
ครับ

ในวันวิสาขบูชาปีนี้ ลูกเณรตั้งใจที่จะบวชให้
ได้สองชั้น ซึ่งลูกเณรก็ได้โอกาสขึ้นไปปฏิบัติธรรม
ที่สุขสันโดษ จ.เชียงใหม่ ซึ่งเต็มไปด้วยความสงบ
จึงทำให้มีผลการปฏิบัติธรรมที่น่าชื่นใจ มากราบ
ถวายหลวงพ่อดังนี้ครับ

ลูกเณรนั่งธรรมะ ตั้งตัวตรง หลับตาเบาๆ ทำใจนิ่งๆ นุ่มๆ ตามเสียงของหลวงพ่อบอกไปเรื่อยๆ จุ่มๆ ก็รู้สึกเหมือนตัวของลูกเณรขยายขึ้น กว้างมาก กว้างจนรู้สึกกว่าตัวนั้นหายไปกับบรรยากาศเลย ครับ และรู้สึกได้ถึงความว่างเปล่า แต่มีความสุข มาก พอเอาใจไว้กับศูนย์กลางกาย และนั่งนิ่งๆ ไปเรื่อยๆ จุ่มๆ ก็มีแสงสว่างขึ้นมา สว่างเหมือน พระอาทิตย์ตอนเช้าๆ รู้สึกเย็นตาเย็นใจมากครับ แล้วลูกเณรก็มองเข้าไปในแสงสว่าง ก็ได้เห็นดวง แก้วใสๆ ใหญ่ประมาณพระจันทร์เต็มดวง สว่าง มาก พอมองเข้าไปตรงกลางของดวงแก้ว ก็เห็น

องค์พระแก้วใสๆ เป็นองค์ใหญ่เท่าตัวลูกเนรมิตเลย
ครับ องค์พระใสเหมือนน้ำที่เกาะอยู่บนกระจก
สว่างเหมือนยืนอยู่กลางดวงอาทิตย์ตอนสายๆ
ลูกเนรมิตนั่งนิ่งๆ ดูไปเรื่อยๆ รู้สึกมีความสุขมาก
จนไม่อยากจะอะไรอีกเลย อยากแต่ว่าจะนั่งอยู่ตรง
นั้น ไม่อยากจะไปไหนเลยครับ เพราะไม่มีสุขใดจะ
เทียบได้กับความสุขที่ได้จากการหยุดนิ่งอีกแล้ว
ครับ ลูกเนรมิตอยากให้ชาวโลกทุกคน ได้พบกับความ
สุขอย่างที่ลูกเนรมิตได้พบบ้างครับ สันติสุขจะได้เกิด
ขึ้นบนโลกใบนี้เสียที

หลวงพ่อกับตั้งแต่นี้ต่อไป ลูกเณรจะตั้งใจ
นั่งธรรมะ เอาใจจดอยู่กับศูนย์กลางกาย รักษา
องค์พระและดวงแก้วเอาไว้ให้ได้ทั้งหายใจเข้าและ
หายใจออก เพื่อจะได้บวช 2 ชั้น เป็นพระแท้ทั้ง
ภายนอกและภายใน ถวายเป็นของขวัญแด่หลวง
พ่อ และเพื่อให้โยมพ่อ-โยมแม่ของลูกเณร ได้บุญ
กับลูกเณรเยอะๆ ครับ สุดท้ายนี้ ลูกเณรขอให้
หลวงพ่ามีอายุขัยยืนยาว อยู่กับลูกเณรไปนานๆ
ตราบถึงที่สุดแห่งธรรมเลยครับ และโอกาสนี้ ลูก
เณรกราบขอถวายบทกลอน ที่กลั่นออกมาจากใจ
แด่หลวงพ่อกับ

ตั้งแต่เกิด ก่อกาย ก็หมายคิด
 ก่อตั้งจิต ใจตน ให้ชวนขวย
 ยากจะขัด เกลาตน จนทุกข์คลาย
 สละกาย ตนบวช ผนวชมา
 จะสละ ชีพนี้ ให้แก่พ่อ
 เพื่อสานต่อ พระธรรม ศาสนา
 เพื่อพ่อแล้ว พร้อมสละ ทั้งกายา

อุทิศมา ผนวช บวชเพื่อธรรม
 จะไปไหน จะตามไป สุดชีวิต
 จะไม่คิด หนีหาย ให้มารฆ่า
 จะตามติด พ่อนี้ ไปสุดธรรม
 เพื่อมุ่งทำ เป้าหมาย ชนมาร

กราบแทบเท้าหลวงพ่อด้วยความเคารพอย่างสูง
 สามเณรพิทักษ์ จิตรจักร

**มอบกำลังใจ.....
 ส่งความรักและความห่วงใย**

ผ่านทาง E-card กับ www.dmc.tv
 มีให้คุณเลือกหลายแบบหลากสไตล์
 อีการ์ดธรรมะ อีการ์ดคำคม
 อีการ์ดอวยพรวันเกิด อีการ์ดวันสำคัญ
 ต่างๆ และอื่นๆ อีกมากมาย

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

ผลการปฏิบัติธรรม

ผลการปฏิบัติธรรมสามเณรเตรียมอุทิศชีวิต สามเณรเอกราช กิม่วงนสง

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

กราบแทบเท้าพระเดชพระคุณหลวงพ่อด้วยความเคารพอย่างสูง

ลูกเณรชื่อสามเณรเอกราช กิม่วงนสง อายุ 22 ปี เปรียญธรรม 7 ประโยค เป็นคนจังหวัดอุบลราชธานีครับ สมัยที่ลูกเณรยังเป็นเด็ก โยมยายจะชอบให้ลูกเณรตื่นตั้งแต่เช้ามาใส่บาตรก่อนไปโรงเรียนเป็นประจำเลยครับ ซึ่งลูกเณรก็ไม่เคยรู้สึกเบื่อเลย แต่กลับรู้สึกว่ายากบวชดูบ้างครับ จนปี พ.ศ. 2545 วัดที่หมู่บ้านได้จัดโครงการอบรมสามเณรภาคฤดูร้อนขึ้น แล้วก็มีพระอาจารย์มาชวนเด็กๆ ที่โรงเรียนบวช ลูกเณรก็รีบวิ่งกลับบ้านไปบอกโยมยายทันที แต่โยมยายไม่อยากให้ไปบวช เพราะกลัวลูกเณรจะถูกเพื่อนๆ รังแกเนื่องจากลูกเณรตัวเล็กนิดเดียวและผอมด้วย แต่พอโยมยายเห็นลูกเณรขอยุ่หลายที และทำท่าเหมือนจะร้องไห้ โยมยายก็เลยยอมให้บวชครับ แล้วพระอาจารย์ก็พาสามเณร มาร่วมงานวันคุ้มครองโลกที่วัดพระธรรมกายด้วย ลูกเณรตื่นเต้นมาก พอได้เห็นมหาธรรมกายเจดีย์ ลูกเณรรู้สึกปิติอย่างบอกไม่ถูก และรู้สึกว่ายากจะมาอยู่ที่นี่ได้เลย พอตอนเย็นต้องเดินทางกลับ ลูกเณรก็คิดในใจไปตลอดทางว่า “เราจะต้องมาบวชอยู่ที่นี่ให้ได้” แต่ตอนนั้นลูกเณรต้องเรียนให้จบชั้น ป. 6 ซะก่อนครับ

แต่พอวันเวลาผ่านไป ความตั้งใจที่ยากบวชก็ชักจะเลือนๆ ไปด้วย จนลูกเณรเรียนอยู่ชั้น

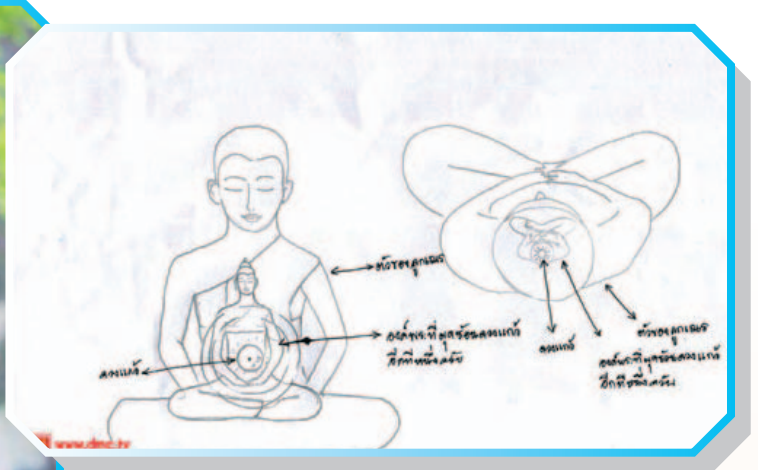

สามเณรเอกราช กิม่วงนสง เปรียญธรรม 7 ประโยค

ม.1 ก็ต้องย้ายไปอยู่กับโยมแม่ที่ต่างตำบล ในช่วงนั้นได้เกิดเหตุการณ์น้ำท่วม ซึ่งเป็นน้ำที่ถูกปล่อยออกมาจากเขื่อน กระแสน้ำจึงทั้งเชี่ยวและแรงมาก ทำให้สะพานไม้ของหมู่บ้านพังลงเหลือแต่เสา ชาวบ้านเลยเอาไม้กระดานมาพาดไว้เดินข้ามชั่วคราว วันหนึ่งลูกเณรต้องเดินข้ามสะพานนี้ แล้วก็โชคร้ายมากที่ไม่กระดานพังลง ลูกเณรก็เลยตกลงไปในน้ำที่ไหลเชี่ยวอย่างแรง แล้ววินาทีนั้น ภาพใบหน้าของโยมแม่ก็ผุดขึ้นมาให้เห็น และในทันใดภาพของมหาธรรมกายเจดีย์ก็ผุดขึ้นมาด้วย ทำให้ลูกเณรจำขึ้นมาได้ว่าเคยตั้งใจเอาไว้ว่าจะบวช เลยนึกในใจว่าขอให้รอดเถอะแล้วจะกลับไปบวช หลวงพ่อดูครับในทันทีที่ลูกเณรตั้งใจว่าจะกลับไปบวช ก็มีคนโยน

สามเณรเอกราช กิม่วงสง ในท่า Peace Position

ภาพวาดจากประสบการณ์ภายในของ
สามเณรเอกราช กิม่วงสง

เชือกที่ผูกกับถังน้ำลงมาให้ แล้วมือของลูกเณรก็
คว้าไว้ได้พอดีเลย ทำให้ลูกเณรรอดตายครับ

พอเรียนจบชั้น ม. 1 ก็เลยตัดสินใจขอโยม
แม่บวชในโครงการภาคฤดูร้อน แต่ขอยังไง โยม
แม่ก็ไม่อนุญาต เลยใช้ไม้ตาย อดข้าวประท้วงชะ
เลยครับ ลูกเณรทนหิวอดข้าวอยู่หนึ่งวัน โยมแม่ก็
ยอมใจอ่อนอนุญาตให้มาบวชที่วัดพระธรรมกาย
ครับ

ลูกเณรได้ผ่านบทฝึกการเป็นสามเณรที่เข้ม
ขัน จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี ซึ่งลูกเณรได้
ตัดสินใจที่จะบวชอุทิศชีวิตให้กับพระพุทธศาสนา
และวิชาธรรมกาย จะขอมอบกายถวายชีวิตแด่
หลวงพ่อก และจะขอเป็นทนายแก้ต่างให้พระพุทธ
ศาสนาตลอดไปครับ

และจากการที่หลวงพ่อกเมตตา ให้สามเณร
เตรียมบวชอุทิศชีวิต ได้ขึ้นไปปฏิบัติธรรมที่สุข
สันโดษ ซึ่งต้องบอกเลยครับ ว่าบรรยากาศที่นี้
เหมาะแก่การปฏิบัติธรรมมากๆ แล้วลูกเณรก็มีผล
การปฏิบัติธรรมมาราบถวายหลวงพ่อกด้วยครับ

ในช่วงสัปดาห์แรกนั้น ผลการปฏิบัติธรรม
ของลูกเณรไม่ก้าวหน้าเลยครับ เพราะพอนั่ง
หลับตาทีไรเป็นฟุ้งขึ้นมาทันทีเลย แต่พอพระ
อาจารย์ให้อ่านโองาตของหลวงพ่อก ที่ได้แต่งเป็น
บทกลอนไว้ว่า

จะฟุ้งน้อย ฟุ้งมาก ไม่ยากดอก
เดียวจะบอก เคล็ดลับ ไว้ใช้แก้
เพียงค่อยค่อย ลืมตา เท่านั้นแล
ฟุ้งว่าแน่ ก็ยังแพ้ แค่อืมตาฯ

คราวนี้พอฟุ้งปั๊บ ลูกเณรก็จะลืมตาทันที
แล้วก็เริ่มต้นนับหนึ่งใหม่ แบบใจเย็นๆ ทำให้ผลการ
ปฏิบัติธรรมของลูกเณรก้าวหน้าและดีขึ้น หลังจาก
ที่ลูกเณรแก้อาการฟุ้งได้แล้ว คราวนี้พอหลับตา
ปรับร่างกาย ก็จะภาวนาสัมมาอะระหังไปเรื่อยๆ
ควบคู่ไปกับการนึกถึงดวงแก้ว สักพักใจก็เริ่มหยุด
นิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกาย หลวงพ่อกครับ มันแปลกมาก
เพราะทันทีที่ใจนิ่ง ลูกเณรก็จะรู้สึกเหมือนกำลังนั่ง
อยู่ตัวคนเดียวในที่โล่งๆ และสักพักตัวของลูกเณรก็
ยืดได้และหดได้ แล้วก็มีการเหมือนตัวหมุน แล้ว
ก็รู้สึกเหมือนตกจากที่สูง หวาดเสียวมากๆ สักพักก็
เห็นดวงแก้วกลมใสผุดขึ้นมาที่ศูนย์กลางกายครับ
ในตอนนั้นลูกเณรทำอะไรไม่ถูก เพราะกลัวว่าดวง

แก้วจะหายไป เลยทำตามโอวาทของหลวงพ่อบว่า
“ให้เป็นผู้ดูที่ดี อย่าเป็นผู้กำกับ” ลูกเณรก็เลยดูไป
เฉยๆ ที่ตรงกลางของดวงแก้ว สักพักก็เห็นองค์พระ
ผุดขึ้นมาสวยามครับ ในตอนนั้นลูกเณรมี
ความสุขจนพูดไม่ออกบอกไม่ถูก เป็นความรู้สึกที่
ยากจะหาอะไรมาเทียบได้ครับ

ลูกเณรต้องกราบขอพระคุณหลวงพ่อบเป็น
อย่างสูง ที่ได้เมตตาชี้แนะแนวทางปฏิบัติ ทำให้ลูก
เณรได้พบกับความสุขที่แท้จริง ที่ไม่มีอะไรมาเทียบ
ได้ ช่วงเวลาที่เหลืออยู่นี้ ลูกเณรจะตั้งใจบวชให้ได้
2 ชั้น เพื่อถวายเป็นของขวัญอันล้ำค่าแด่หลวงพ่อบ
และลูกเณรจะรักษาวินัยสมาธิธรรมกาย ให้สมกับ
ที่หลวงพ่อบได้ทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจในการอบรม
พร่ำสอนลูกเณรครับ

ปล. ในช่วงที่ได้ปฏิบัติธรรมที่สุขสันต์โดน ลูก
เณรและเพื่อนๆ สามเณร ได้ช่วยกันแต่งบทกลอน

ขอน้อมนำกราบถวายหลวงพ่อบครับ
เมื่อเห็นน้ำ หยอดนิ่ง ติดปลายหญ้า
ต้องแสงฟ้า พาให้ตรึก นิมิตใส
สายลมโบก กลิ่นพฤษภา พาสุขใจ
นิ่งภายใน หยดในหยด ตรงจุดกลาง
เสียงต้นไผ่ ลมกรรโชก โบกไสว
เสียงจากใจ ดังแว่วมา สัมมา อะระหัง
แสงดวงสุริย์ พันหมู่เมฆ ที่บดบัง
แสงจากกลาง ส่องสว่าง กระจางใจ
พิรุณโปรย ลมพัดมา พาสดชื่น
มวลแมกไม้ ร่มรื่น พาสุขสันต์
สมญานาม สุขสันต์โดน ที่โจษจัน
สวนสวรรค์ บนแดนดิน ถิ่นโลกา

กราบแทบเท้าหลวงพ่อบด้วยความเคารพอย่างสูง

สามเณรเอกราช กิม่วงสง

หลวงพ่อดตอบปัญหา?

โดย พระภาวนาวิริยคุณ (เผด็จ ทัตตชีโว)

เรียบเรียงจากรายการหลวงพ่อดตอบปัญหา ทาง DMC

คำถาม: เพื่อนเขารู้ว่า ถ้าวัดนี้ดีจริงทำไมจึงบวชให้แค่เฉพาะผู้มีปัญญา ผมพยายามใช้ภูมิปัญญาเอาเหตุผลไปพูดกับเขา แต่ในที่สุดผมหมดปัญญาจริงๆ เลยได้แต่นั่งฟังเขาพูดไปก็พยายามข่มความโกรธเอาไว้ ผลสุดท้ายเขาก็ลงเอยด้วยการจะไม่พูดกับผม หลวงพ่อครับผมจะทำอย่างไรดี ผมทำผิดหรือเปล่า คือผมบอกเขาว่า “นายนี้สอนยากจังเลย” เขาก็เลยไม่พูดกับผม อีกคนหนึ่งบอกว่าให้ผมระวังจะโดนล้างสมอง ผมก็นึกในใจว่า เอ้า...ถ้าจะโดนล้างก็ขอให้ล้างความชั่วออกจากตัวเรา ออกจากสมองเราให้หมด ก็พอใจแล้ว

คำตอบ: ไม่ว่าวัดไหนๆ ก็ถูกคนว่าเสียดสีทั้งนั้น แม้แต่ในสมัยพุทธกาลถามว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าดีจริงไหม? ดีจริง แล้วทรงสอนทุกคนไหม? ไม่ใช่สอนทุกคนนะ บางคนทีพระองค์สอนไม่ได้ ก็ทรงปล่อยวางเอาไว้ก่อน แม้แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาจะสอนใครก็ทรงคัดคนเหมือนกัน ขอเล่าเรื่องที่ทรงคัดเลือกคนให้พวกเราฟังเอาไว้สักเรื่อง คน ในโลกนี้ ถ้าจะแบ่งตามความสามารถในการเรียนรู้แล้ว ท่านว่ามี 3 ประเภทใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

พวกที่ 1 ดอกบัวพินน้ำ คือไม่ว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมาบังเกิดหรือไม่ก็ตาม เขาสามารถเอาตัวรอดได้อยู่แล้ว เขาจะไม่ทำชั่วอีก เพราะธาตุของเขา ชั้น 5 ของเขา ได้บริสุทธิ์ถึง 60-70% ขึ้นมาแล้ว ถึงแม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะไม่บังเกิดขึ้น เขาก็สามารถเอาตัวรอดได้ในวันหนึ่งข้างหน้า การบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้เกิดประโยชน์แก่เขามากนัก เพราะเขาเอาตัวรอดเองได้

แล้ว ท่านอุปมาคนประเภทนี้ว่าเป็นดอกบัวที่พินน้ำแล้ว พร้อมจะแย้มกลีบบานในไม่ช้า

พวกที่ 2 ดอกบัวที่โผล่เสมอมิวน้ำ คือประเภทที่ธาตุในตัวมีความบริสุทธิ์เพียง 50% คือพวกก้ำกึ่ง ถ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาบังเกิด เขาก็จะมีโอกาสรู้จักวิถีกลั่นธาตุในตัวให้บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น แล้วเขาก็จะรอดตัว ไม่หลงไปทำความชั่ว แต่ว่าถ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่มาบังเกิด เขาก็ไม่สามารถกลั่นธาตุ กลั่นขันธให้บริสุทธิ์ขึ้นได้ แล้วก็พลาดพลั้งทำชั่ว ทำให้ชีวิตตกต่ำ พอลิ้นชีวิตก็ตกนรกไปเลย หรืออย่างน้อยที่สุดก็ทำให้ธาตุในตัวสกปรกมากขึ้น คนประเภทนี้เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาบังเกิดจึงได้รับประโยชน์มาก ท่านอุปมาคนประเภทนี้ว่าเป็นเสมือนดอกบัวที่โผล่เสมอมิวน้ำ

พวกที่ 3 บัวใต้น้ำ เป็นประเภทที่ธาตุในตัวของเขาสกปรกมากเกินไป ชั้น 5 ในตัวของเขาก็สกปรกมาก แม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมาบังเกิด มาเทศน์ให้ฟังเขาก็ฟังไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้นพระองค์จึงต้องปล่อยคนประเภทนี้ไป เนื่องจากไม่สามารถสอนเขาได้ การบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่เป็นประโยชน์แก่เขาเลย คนพวกนี้ไม่สามารถเข้าถึงธรรมะในชาตินี้ได้ ท่านอุปมาคน

ประเภทนี้เป็นเสมือนบัวได้น้ำ คนในโลกเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก่อนจะสอนใครจึงต้องแบ่งคนออกเป็น 3 พวกก่อนนะ

เหตุการณ์ในสมัยพุทธกาลมีบางครั้ง มีบางคนทีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องเข้าไปไม่ทรงเทศน์โปรด เพราะเป็นคนประเภทที่สอนไม่ไหวจริงๆ ก็มีเรื่องเล่า เรื่อง **“ยายหอย”** เป็นตัวอย่างของคนทีแม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็สอนไม่ได้

เรื่องมีอยู่ว่า ในสมัยพุทธกาล มีผู้หญิงคนหนึ่งปากจัดมากชอบด่าพระ คือธาตุในตัวของเธอมันสกปรกจนคิดเรื่องความดีไม่ออก คิดได้แต่เรื่องร้ายๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องด่าพระนี่แกถนัดนัก ด่าพระได้ฉอดๆ มีเรื่องด่าพระได้ทุกวัน แล้วแกไปด่าทีไหนรู้ไหม? ไปด่าที่อื่นมันไม่สะใจ ต้องไปนั่งด่าพระอยู่ทีหน้าประตูทางเข้าวัดเชตวัน

ก็ด่า ประชาชนเข้ามาหาพระแกก็ด่า ประชาชนออกจากวัดแกก็ด่า ด่าเก่งจริงๆ ชาวบ้านให้ฉายาแกว่า “ยายหอย” ปรากฏว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่เคยเทศน์โปรดยายหอยเลยจริงๆ ทีคนบางคนอย่างองคุลิมาลอยู่ห่างจากวัดเชตวันเป็นร้อยๆ โยชน์ พระพุทธองค์ยังเสด็จไปเทศน์โปรด แต่ยายหอยอยู่ที่ชุมประตูหน้าวัดใกล้นิดเดียวพระพุทธองค์กลับไม่เคยไปเทศน์ให้ฟัง สักกัณฑ์หนึ่งก็ไม่เทศน์ ทีไม่ทรงเทศน์ก็เพราะทรงรู้ว่าธาตุในตัวยายหอยเป็นธาตุสกปรกหนาที่บ ยังเอาดีไม่ได้ ต้องปล่อยไว้ก่อน แต่แล้ววันหนึ่ง พระโมคคัลลาน์กลับมาจากรุดงค์เห็นยายหอยนั่งด่าพระจ้อยๆ ก็นึกสงสัยใจใจว่า ทำไมนะ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จไปเทศน์โปรดคนได้ทั่วทิศ แต่ทำไมไม่เทศน์โปรดยายหอย ปล่อยให้มานั่งด่าพระอยู่อย่างนี้เสียหายหมด เสียชื่อวัดเชตวันก็เลยไปกราบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทูลถามว่า

พระเดินเข้าวัดแกก็ด่า พระออกจากวัดแก

“พระพุทธเจ้าข้า ทำไมไม่ทรงเทศน์โปรด

บวชเป็นพระวัดพระธรรมกาย

สอนยายหอยเสียก่อน ปล่อยให้แกนั่งด่าอย่างนี้ เสียชื่อวัดเซตวัน เสียชื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหมด” พระพุทธองค์ตรัสตอบพระโมคคัลลาน์ว่า โมคคัลลาน์ เราน่าเพ็ญบารมีมาที่ตั้งใจจะมาช่วย รื้อสัตว์ชนสัตว์ไปนิพพาน” พุดง่าย ๆ มาช่วยกลั่นธาดุกถันขันธิ 5 ของสัตว์โลกให้มีความบริสุทธิ์ “แต่คนบางคนก็สกปรกลามกมากเกินไป” คือทรงบอกว่าธาดูในตัวของคนบางคนสกปรกจนกลั่นไม่ไหว พระโมคคัลลาน์ก็ยังไม่เข้าใจ ยังคงอ้อนวอนต่อ “พระพุทธเจ้าข้า ด้วยบารมีของพระองค์ ถ้าพระองค์จะกลั่นเขา ทำไมจะกลั่นไม่ได้ ถ้าจะโปรด ทำไมจะเทศน์โปรดไม่ได้ ทรงไปเทศน์โปรดยายหอยหน่อยเถิด พระพุทธเจ้าข้า”

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงยืนยันว่า “ไม่ไหวจริงๆ โมคคัลลาน์รอไว้ให้พระพุทธเจ้าพระองค์หันมาเทศน์โปรดยายหอยเถอะ เวลานี้ต้องทิ้งเอาไว้ก่อน” พระโมคคัลลาน์ก็ยังคะยั้นคะยอ ในที่สุดพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เลยตรัสสั้นๆ ว่า “เอาอย่างนี้โมคคัลลาน์ เธอไปลองดูเองก็แล้วกัน” พอทรงอนุญาตให้ไปลองดูเท่านั้น พระโมคคัลลาน์ดีใจ คิด

ว่าพรุ่งนี้เราจะไปเทศน์โปรดยายหอย ครั้นรุ่งเช้าก็นุ่งสบงครองจีวรอย่างดี เอาบาตรสะพายไหล่ตั้งใจจะไปบิณฑบาตภัตตาหารจากยายหอย จะได้ถือโอกาสนั้นเทศน์โปรดได้

พระโมคคัลลาน์เดินออกไปถึงซุ้มประตูวัด ไปยืนอยู่ตรงหน้ายายหอย ยายหอยพอเห็นพระโมคคัลลาน์ถือบาตรมาด้วย ก็คิดในใจน้อยน่ะ.. จะมาบิณฑบาตกับเรา เมินเสียเถอะ ยายหอยทำเป็นไม่เห็นหันหลังขวับ มองไปทางอื่น พระโมคคัลลาน์ทานมีฤทธิ์ ทานเนรมิตกายที่ 2 ไปยืนดักอยู่เลย พอยายหอยหันขวับไปข้างหลัง ก็เจอพระโมคคัลลาน์องค์ที่ 2 โอ้โฮ...ถ้าเป็นเราคงก้มกราบแทบไม่ทัน เจอพระโมคคัลลาน์ 2 องค์ ยืนทั้งหน้าทั้งหลังขนบออยู่ น้าอัศจรรย์แท้ๆ แต่ยายหอยไม่เป็นอย่างเรา แกร็บหันขวับไปทางซ้าย พระโมคคัลลาน์ก็เนรมิตกายที่ 3 ไปยืนดักเอาไว้อีก แกลยหันอีกขวับไปทางขวา พระโมคคัลลาน์ก็ปาฏิหาริย์กายที่ 4 ไปยืนขวางอีก

ตกลงทั้งซ้าย ทั้งขวา ทั้งหน้า ทั้งหลัง มี

พระโมคคัลลาน์ยืนดักอยู่เต็มเลยทั้ง 4 กาย ท่าน
นึกในใจ..เสร็จแน่ คราวนี้ยายหอยเสร็จ หลบไม่
พ้น...ยายหอยทำอะไรรู้อะไรไหม? แกก้มหน้าดูดิน
ก่อน แต่ว่าพระโมคคัลลาน์ก็แสดงฤทธิ์ปาฏิหาริย์
กายที่ 5 ไปรออยู่แล้วในดิน พอข้ามไป อ้าว...พระ
โมคคัลลาน์อยู่ในดิน ไม่ได้ก็ได้ แกเงยหน้ามองฟ้า
พอเงยหน้าปั๊บ

พระโมคคัลลาน์ปาฏิหาริย์กายที่ 6 ไปลอย
รออยู่แล้ว ท่านนึกในใจ..เอาน่า เมื่ออีก 5 กาย นึกว่า
จะเสร็จ แล้วยังไม่เสร็จ คราวนี้ตั้ง 6 กายจะไปไหน
รอด ล้อมหน้า ล้อมหลัง ล้อมล่าง ล้อมบน คิดว่า
เสร็จแน่ แต่ก็ไม่ได้เสร็จ..ยายหอยทำอะไร? ขออภัย
นะ แกก้มหน้าพกก้มหน้ามองในร่มผ้าตัวเอง

คราวนี้พระโมคคัลลาน์ปาฏิหาริย์กาย
เข้าไปไม่ได้เสียแล้วเสียท่ายายหอย พระโมคคัล-
ลาน์ ชะงัดสายหน้าเลย กลับดีกว่า ท่านไม่ได้
บิณฑบาตต่อ เดินกลับเข้าวัดเจียบเลย แพ้ฤทธิ์ยาย
หอย ไปกราบพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสารภาพว่า
“พระพุทธเจ้าข้า จริงๆ จริงเลย ยายหอยนี่สอนไม่
ได้” ก็ท่านปาฏิหาริย์ ตั้ง 6 กายให้ดูไม่ดู ไปดูอะไรก็
ไม่รู้ ต้องบอกว่าคนนี้น่าดูในตัวสกปรกมาก ถามว่า
ยายหอยฉลาดไหม? ฉลาดนะ โธ่...ดักตั้ง 6 ทิศแล้ว
ยังดักยายหอยไม่อยู่ ฉลาด แต่ฉลาดในทางสกปรก
ลามก เพราะธาตุในตัวแกยังสกปรกอยู่มาก ชันท์ทั้ง
5 คือรูปขันท์ เวทนาขันท์ สังขารขันท์ วิญญาณขันท์
ของแกสกปรกเต็มที่ แกเลยคิดวิธีสกปรกออกมาได้
ลองเป็นเรา ถ้าเจออย่างนั้นก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรแล้ว
เราหมดทาง แต่ยายหอยยังมีทางไป

ขนาดพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังต้องเลือก
คนสอนเลยลูกเอ๊ย เช่นกัน ที่วัดนี้เวลาจะฝึกคนก็
ต้องคัดคนก่อน โดยเฉพาะภาวะของประเทศไทย
ขณะนี้ ชาติแคลนครู ชาติแคลนวิทยากรด้าน
ธรรมะอีกมากเมื่อเป็นอย่างนี้ก็ต้องคัดก่อน คัด
คนที่มีความสามารถพร้อมเอามาบวชเอามาฝึก

ก่อน ฝึกแล้วจะได้ช่วยกันไปเป็นครู ไปช่วยกันสั่ง
สอนประชาชนต่อไป

เมื่อไร ปัญหาสภาพขาดแคลนครูบา-
อาจารย์ ทางศาสนาค่อยลดลงแล้ว กฎเกณฑ์ก็คง
ผ่อนคลายเป็นไปได้อ่าง ตอนนี้ใครที่ดื้อเกเรนักก็
ขอร้องละนะ ดื้อแค่พอทั่วๆ อย่าดื้อแบบยายหอย
เลย คนสอนสู้ไม่ไหว คนอย่างนั้นพระโมคคัลลาน์
ยังไม่สอน พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยังไม่สอน ทัด-
ชีโว ขึ้นเก็บมาสอนก็เสียพระกัณฐะนี้แหละ ไม่ต้อง
มากหรอก ได้อย่างยายหอยมาอยู่วัดสักคน ก็แย่
แล้ว นี่มันเป็นอย่างนี้ ก็เลยต้องมีการคัดคนก่อนมา
บวชกันเคร่งครัดหน่อย

วอลเปเปอร์วันพระ

จาก www.dmc.tv

ให้ तरीกระลึกถึงธรรมะแห่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ให้คุณดาวนโหลดฟรี

รายการยอดฮิต!

*** รายการทันโลกทันธรรม**
แหล่งข้อมูลความรู้ สาระทั้งทางโลก
และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

*** รายการข้อคิดรอบตัว**
รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง
ความรู้ เพิ่มเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

กฎแห่งกรรม เป็นกฎสากลของโลกที่มีมาก่อนกฎหมายใดๆ ทั้งสิ้น เพราะเป็นกฎธรรมชาติที่ไม่มีใครบัญญัติขึ้นมา แต่เป็นผลที่เกิดจากการกระทำของแต่ละคน ถ้าเราทำดีก็จะได้รับอานิสงส์แห่งความดี ทำความชั่วก็มีวิบากอันแผ่ร่อนเป็นผล คนทำกรรมดีเมื่อละโลกไปแล้ว บุญก็จะส่งผลให้ไปเสวยสุขในสุคติโลกสวรรค์ แม้เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์อีก ก็จะมีบุญด้วยมนุษย์สมบัติ มีแก้วแหวนเงินทอง เครื่องใช้ไม้สอยครบครันไม่ขาดตกบกพร่อง เพราะอำนาจแห่งมหาทานบารมีส่งผล หรือจะเป็นผู้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ใช่ ก็ด้วยอำนาจแห่งศีลที่รักษาเอาไว้อย่างดีแล้ว หรือมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด รู้แจ้งแทงตลอดในศาสตร์ทั้งปวง ก็ด้วยอำนาจแห่งสมาธิ ที่ได้ฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง ทำสมาธิภาวนามาข้ามภพข้ามชาตินั่นเอง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ปาณатиปาตสูตร ว่า

"จตุหิ ภิกขเว ธมฺเมหิ สมณฺนาคโต ยถาภตํ นิภฺขิตฺโต เอวํ นิริเย กตเมหิ จตุหิ ปาณติปาติ โหติ อทินฺนาทายี โหติ กาเมสุ มิจฺฉาจารย์ โหติ มุสสาวาที โหติ อิมะหิ โข ภิกขเว จตุหิ ธมฺเมหิ สมณฺนาคโต ยถาภตํ นิภฺขิตฺโต เอวํ สคฺเค"

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม ๔ ประการ ย่อมเกิดในสวรรค์ เหมือนถูกเชิญมาเกิด ธรรม ๔ ประการคือ เป็นผู้งดเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์ เว้นจากการประพฤติผิดในกาม เว้นจากการพูดเท็จ บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม ๔ ประการนี้แล ย่อมบังเกิดในสวรรค์เหมือนถูกเชิญมาเกิด"

เรื่องนรกสวรรค์ เป็นเรื่องปกติที่มีสอนอยู่ในพระพุทธศาสนา เพราะพระพุทธศาสนาสอนเรื่องกฎแห่งกรรมว่า ถ้าทำดีก็ได้ไปสุคติภูมิ ทำบาปอกุศลก็มีอบาย ทุกติ วินิบาต นรกเป็นที่ไป การศึกษาเรื่องนรกสวรรค์เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะเป็นสิ่งที่อยู่จริง สามารถพิสูจน์ได้จริงด้วยวิชาธรรมกาย หรือรอกพิสูจน์ตอนละโลกไปแล้ว การจะไปบังเกิดในสุคติสวรรค์ก็มีใช่เป็นเรื่องยากเย็นเหลือวิสัยอะไร ถ้าเราสั่งสมบุญเอาไว้มากๆ จิตใจผ่องใส ละโลกไปแล้ว สุคติภูมิย่อมเป็นที่ไป สมบัติอันเป็นทิพย์ก็จะบังเกิดขึ้นมารองรับผู้มีบุญ เพื่อรอคอยผู้มีบุญจะมาเสวยทิพยสมบัติเหล่านั้นได้

การจะได้ไปบังเกิดบนสวรรค์นั้น ต้องรู้วิธีการไปเกิด ซึ่งวิธีการก็ไม่ได้ยากเย็นอะไร พระพุทธองค์ทรงแนะวิธีการเอาไว้ง่ายๆ ว่า ให้ละเว้นจากบาปอกุศล เว้นจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ไม่รังแก

เบียดเบียนสัตว์อื่น ไม่ลักขโมย ถือเอาสิ่งของที่
เจ้าของเขาไม่ได้ให้ เพราะทรัพย์สมบัติใดที่ได้มา
โดยทุจริต ทรัพย์สมบัตินั้นก็เป็นของร้อน อยู่กับเรา
ได้ไม่นาน ไม่ช้าก็ต้องมีอันวิบัติไป ทรัพย์สิ่งของมี
ค่าของใคร ใครก็หวงแหน จึงไม่ควรไปขโมยของ
เขา ควรหาทรัพย์มาโดยสุจริต

นอกจากนี้ต้องเป็นคนไม่ประพฤติดมในกาม
ให้ยินดีเฉพาะคู่ครองของตน และต้องเป็นคนมี
วาจาสัตย์ ไม่พูดเท็จโกหกหลอกลวงคนอื่น กระทั่ง
พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพ้อเจ้อไร้สาระก็ควร
เว้นเสีย เพราะชาวสวรรค์เขาไม่ทำกรรมกิเลส ๔
อย่างเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็เทพบุตรเทพธิดา ต่าง
มีศีลกันเป็นปกติ ฉะนั้น เราต้องรู้ว่าจะไป
เป็นสหายแห่งเทพ ก็ต้องประพฤติตนเหมือนชาว
สวรรค์ ต้องรู้จักให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ซึ่ง
ไม่ใช่เรื่องยากหรือเหลือวิสัย เพราะปกติเราก็ทำ
กันอยู่แล้ว แต่คนส่วนใหญ่ยังประมาทอยู่ จึงไม่ได้
วางแผนผังชีวิตหลังความตาย

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงความรู้ขั้นพื้นฐาน เท่านั้น
เพราะสวรรค์แต่ละชั้นมีความละเอียดที่ต่างกัน
กันมาก เขาวัดกันที่กาลังบุญ ถ้าบุญมากวิมานก็
ใหญ่โตมโหฬารสวยงาม มีรัศมีกายสว่างรุ่งโรจน์
สวรรค์แต่ละชั้นมีความแตกต่างกัน ตั้งแต่อายุ
วรรณะ สุข ยศ ถ้าหากว่ามีบุญมากเราก็เลือกเกิด
ได้ จะไปอยู่สวรรค์ชั้นไหนก็เลือกเอา ตั้งแต่ชั้นจาตุ
มหาราชิกา ชั้นดาวดึงส์ ยามา ดุสิต นิมมานรดี
และปรนิมมิตวสวัตดี

* สวรรค์ ๖ ชั้นเหล่านี้ มีไว้รองรับผู้มีบุญ
ทุกคน เลือกเกิดกันได้เลย เหมือนมหาเศรษฐีผู้มี
สมบัติมาก อยากจะอยู่บนปราสาท อยู่ในอุทยาน
ใหญ่โตมีข้าทาสบริวารมากมายก็ทำได้ ชาวสวรรค์
เขาก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน มีบริวารที่บังเกิดขึ้น
ด้วยอานุภาพบุญ อย่างสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา

ซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นแรก มีท้าวจาตุมหาราชทั้ง ๔ คอย
ดูแลรักษา คือท้าวธตรัฐ มีคนธรรพ์เป็นบริวาร อยู่
ทางทิศตะวันออกของเขาพระสุเมธ ท้าววิรูปักษ์
ปกครองพวกกุมภกันธ์ อยู่ทางทิศใต้ ท้าววิรูปักษ์
จะปกครองพวกนาคทุกชนิด นาคก็ตระกูลอยู่ใน
อาณัติของท้าววิรูปักษ์ทั้งหมด และท้าวกุเธร หรือที่
เรารู้กันว่าท้าวเวสสุวรรณ จะคอยดูแลพวกยักษ์ทุก
จำพวก อยู่ทางทิศเหนือของเขาพระสุเมธ

กำหนดอายุของสวรรค์ชั้นจาตุมหาราช
ประมาณ ๕๐๐ ปีทิพย์ วันหนึ่งคืนหนึ่งของเขา
เท่ากับ ๕๐ ปีในเมืองมนุษย์ ฉะนั้น ถ้า ๕๐๐ ปี
ทิพย์ของเขา ก็เกือบ ๙ ล้านปีมนุษย์ ครั้นพระเจ้า
พิมพิสารสวรรคตแล้ว ท่านพอใจมาบังเกิดใน
สวรรค์ชั้นนี้ เพราะเคยเสวยทิพยสมบัติชั้นนี้มานาน
ถึง ๗ ครั้ง อันที่จริงท่านจะไปบังเกิดในสวรรค์ชั้น
สูงๆ ก็ได้ แต่เพราะความพอใจในชั้นนี้ ท่านถึงเลือก
มาเกิดในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกาชั้นนี้แหละ

ที่สูงขึ้นไปอีก คือสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีท้าว
สักกเทวราชเป็นผู้ปกครอง มีปราสาทไพชยนต์
๑๐๐ ชั้น สูงถึง ๑ โยชน์ แต่ละชั้นมีเทพธิดานางฟ้า
มากมาย มีสวนนันทวัน สวนจิตรลดา ซึ่งบังเกิดขึ้น
ด้วยบุญญาภพทั้งนั้น และยังเป็นทีประดิษฐาน
พระจุฬามณี ซึ่งในสมัยที่พระพุทธองค์เสด็จออก
ผนวช ได้ทรงอธิษฐานว่า ถ้าจะได้ตรัสรู้เป็นพระ
สัมพันธัญญะพุทธเจ้า พอตัดม้วยผมแล้วโยนขึ้นไปใน

อากาศ ก็ขออย่าให้พระเศวตเมฆาพินิตตกลงมาบนพื้นดิน ด้วยอำนาจบุญที่พระองค์ได้สั่งสมไว้ดีแล้ว พระอินทร์ก็นำไปบรรจุไว้ที่จุฬามณีเจดีย์ ซึ่งยังเป็นທີ່ประดิษฐานพระเขี้ยวแก้วอีกด้วย

ทุกวันพระ ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ ชาวสวรรค์จะพากันหาดอกไม้ของหอมมาบูชาพระจุฬามณีแห่งนี้เป็นประจำ เพราะเขารักบุญกันมาก จะมีการไปฟังธรรมจากพระอินทร์ หรือจากสมณเทพบุตรที่มาจากชั้นดุสิต เขาจะรวมกันที่สุทธมาเทวสภาซึ่งสูง ๕๐๐ โยชน์ แล้วประกาศความดีของชาวโลกที่ทำความดีกันในวันนั้น โดยเหล่าเทวดาชั้นต่างๆ จะลงมายังโลกมนุษย์ เพื่อตรวจดูว่า มีใครให้ทานรักษาศีล เจริญภาวนา บำรุงบิดามารดาบ้าง ฉะนั้น ใครทำความดีในวันนั้น ชาวสวรรค์เขาจะอนุโมทนาสาธุการ

เพราะฉะนั้น อย่าไปคิดว่า การทำความดีหรือความชั่วของเรา จะไม่มีใครรับรู้ ท่านถึงใช้คำอยู่ประโยคหนึ่งว่า นตฺถิ โลเก รโห นาม ขึ้นชื่อว่าความลับ ไม่มีในโลก แม้ไม่มีใครรู้ อย่างน้อยตัวเราเองก็รู้ เราจะอยู่ในสายตาชาวสวรรค์ตลอดเวลา ถ้าอยากให้เราอนุโมทนา ก็ให้ทำความดีไว้มากๆ ทำไปจนตลอดอายุขัย ก่อนหลับตาลาโลกก็จะมีทูตสวรรค์นำราชมารับ และเชื้อเชิญให้ไปเป็นสหายแห่งเทวดา

ในสวรรค์ชั้นนี้ยังมีเทพบุตรที่สามารถนิรมิตกายให้เป็นช้างเอราวัณสูงถึง ๑๕๐ โยชน์ เป็นช้างคู่บุญของพระอินทร์สวยงามมาก มีต้นไม้สวรรค์ชื่อปาริฉัตตกะ หรือต้นปาริชาติ สูง ๑๐๐ โยชน์ เวลาออกดอกแต่ละครั้ง กลิ่นจะหอมฟุ้งกระจายไปทั่วสวรรค์ พระบรมศาสดาของเรา หลังจากทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์แล้ว ได้เสด็จไปจำพรรษาที่สวรรค์ชั้นนี้ พระองค์ทรงเทศน์เรื่องพระอภิธรรมโปรดเทพบุตรพุทธมารดาและชาวสวรรค์ ให้ได้บรรลุธรรมากันมากมายนับไม่ถ้วน

ในสมัยพุทธกาล ทั้งพระบรมศาสดาและพระอรหันต์สาวกหลายๆ ท่าน เช่น พระมหาโมคคัลลานะ ท่านจะไปสวรรค์ชั้นนี้เป็นประจำ แล้วนำเอาเรื่องราวของชาวสวรรค์ มาเล่าให้กับเหล่าพุทธบริษัทฟัง จะได้รักในการสั่งสมบุญบารมีมากยิ่งขึ้น พระโมคคัลลานะท่านมีฤทธิ์มาก เมื่อไปสำรวจดูตามวิมานต่างๆ ก็จะไปคอยสอบถามถึงบุญกรรมของเทพบุตรเทพธิดา ว่าทำบุญอะไรไว้ ถึงมีวิมานสว่างไสว มีสมบัติมากมาย ทำให้มนุษย์อยากทำความดีตาม ในสมัยนั้นจึงมีผู้ทำความดีแล้วไปบังเกิดในสุคติสวรรค์กันมาก

หลวงพ่อกำลังจะเกี่ยวกับสวรรค์ท่านีก่อน โอกาสหน้าจะได้นำมาถ่ายทอดให้พวกเราได้เรียนรู้กันอีก ขอให้ทุกๆ ท่านตั้งใจสั่งสมบุญกุศลกันให้เต็มที่ ทำตามที่พระพุทธองค์ทรงสอนไว้ว่า ให้ละชั่วทุกชนิด และสั่งสมความดีอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ ด้วยการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ทำให้ผ่องใส ผีกลั่นใจให้หยุดนิ่ง ตั้งใจปฏิบัติให้เข้าถึงพระธรรมกายกัน เราจะได้ไปศึกษาวิชาธรรมกายไปรู้ไปเห็นภพภูมิอันเป็นทิพย์เหล่านี้ ตลอดจนถึงภพอันวิเศษคือพระนิพพาน อาศัยธรรมกายไปตรวจดูก็จะรู้เห็นได้หมด เพราะมีดวงตาเห็นได้รอบทิศ รู้แจ้งเห็นแจ้งตลอดหมดทั้งนิพพาน ภพสาม โลกกันต์ หลวงพ่ออยากให้ทุกท่านเป็นนักพิสูจน์ทดลองค้นคว้า เพื่อไปรู้ไปเห็นเรื่องราวเหล่านี้ให้ได้ด้วยตัวเอง เราจะได้เกิดความภาคภูมิใจ และมีกำลังใจสั่งสมบุญบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ดังนั้นให้หมั่นทำใจให้หยุดนิ่งกันตลอดเวลา และทำให้อุกวิจิตร ปรับปรุงกันไปเรื่อยๆ จนกว่าจะเข้าถึงพระธรรมกายกันทุกๆ คน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบุญย์ ธมฺมชโย)

* ธรรมปริทรรศน์ / อริยอุปสงคสูตร

พระภททียเถระ

ตลอดเวลาแห่งการเดินทางในสังสารวัฏนั้น ไม่มีอะไรสำคัญกว่า “บุญกุศล” เพราะบุญเป็นมิตรแท้ที่ติดตามตัวเราไปได้ทุกภพทุกชาติ คนที่ไม่สร้างบุญกุศล จึงถือว่าเป็นคนที่ประมาทในการดำเนินชีวิตยิ่งกว่าความประมาทใดๆ และผลจากความประมาทนี้ จะนำชะตากรรมที่มีดมนมาสู่ชีวิตของเขา และหากเขายังดำเนินชีวิตด้วยความประมาทต่อไป ชีวิตก็จะมีดมนลงไปเรื่อยๆ เพราะบุญที่เคยสั่งสมไว้ในอดีตจะค่อยๆ หดลงไปทุกวัน และเมื่อหมดบุญ สิ่งดีๆ ทั้งหลายก็จะพากันทยอยจากไป ไม่ว่า คน สัตว์ หรือสิ่งของ เพราะไม่มีบุญที่จะรักษาสิ่งเหล่านั้นเอาไว้อีกแล้ว

ด้วยเหตุนี้ ผู้มีปัญญาทุกยุคทุกสมัยจึงไม่ประมาทในการสั่งสมบุญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุญพิเศษ ที่จะมียานิสงส์พิเศษอลังการ ดังเช่นผลบุญจากการสร้างบารมีของพระภททียเถระ ในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา พระภททียเถระบังเกิดในครอบครัวที่มีตระกูลสูง สมบูรณ์พร้อมด้วยมนุษย์สมบัติอันเลิศ เป็นที่เคารพยกย่องของมหาชน ท่านเป็นผู้มีบุญมาก มีอุปสมบัติงดงาม ผิวพรรณวรรณะสวยงามกว่าคนทั่วไป และยังมีมือเท้าที่สวยงามเป็นพิเศษอีกด้วย เพราะท่านใช้มือและเท้าสร้างบารมีตลอดมาหลายภพหลายชาติ

ในชาตินี้ เมื่อท่านมีโอกาสได้ฟังธรรมจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็เกิดจิตเลื่อมใสออกบวชเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา หลังจากบวชแล้ว ท่านตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่ และใช้เวลาไม่นานก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ เมื่อเป็นพระ

เมื่อท่านมีโอกาสได้ฟังธรรมจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็เกิดจิตเลื่อมใสออกบวชเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา

อรหันต์แล้ว ท่านระลึกถึงบุญที่เคยทำมาในอดีตชาติ เมื่อเห็นบุญกรรมของตนแล้ว ท่านเกิดความปีติยินดี จึงประกาศบุญกรรมว่า “เมื่อภพชาติที่ผ่านมา เราได้สร้างบุญกับเนื่อนาบุญอันเลิศ คือพระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมกับเหล่าพระสาวก บุญนั้นส่งผลให้เราบรรลุถึงสมบัติทั้งสอง เราเป็นผู้ชวนชวนในวิเวก มีปกติอยู่ในเสนาสนะอันสงัด อริยผลทั้งปวงเราบรรลุแล้ว เราเป็นผู้ไม่มีความเศร้าหมองของจิต พระสัพพัญญูผู้เป็นนายกของโลกทรงทราบคุณทั้งปวงของเราแล้ว คุณพิเศษทั้งหลายคือปฏิสัมภิทาญาณ 4 วิโมกข์ 8 และอภิญญา 6 เราทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้าเราได้ทำเสร็จแล้ว” ประวัติการสร้างบารมีที่น่าสนใจของท่านที่ปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎกมีดังนี้

ในกาลแห่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่าปทุมุตตระพระภททียเถระ ได้บังเกิดเป็นบุตรของเศรษฐี เมื่อเจริญวัยแล้ว ก็แต่งงานมีครอบครัวเหมือนดังชาวโลกทั่วไป วันหนึ่ง บุตรเศรษฐีเห็น

บุตรเศรษฐีตั้งใจบำเพ็ญบุญตลอดมา

ชาวเมืองพากันไปทำบุญด้วยความร่าเริงเบิกบาน อุบาสกอุบาสิกาพากันไปเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปฟังธรรม ทำทาน รักษาศีล และมีหลายๆ ท่านออกบวชในสำนักของพระบรมศาสดา เมื่อเขาเห็นทุกๆ คน ขวนขวายในการสร้างบุญ ก็คิดว่า “ตัวเราก็ไม่ควรปล่อยโอกาสให้ผ่านเลยไป ควรจะสร้างบุญพิเศษสักอย่างหนึ่งให้เต็มที่เต็มกำลัง”

จากนั้นบุตรเศรษฐีก็ส่งคนไปนิมนต์พระบรมศาสดา และภิกษุสงฆ์มาเป็นเนื่อนาบุญ ด้วยความตั้งใจที่จะเอาบุญพิเศษ เขาจึงตระเตรียมบัลลังก์ทองถึง 100,000 ตัว ปลูกด้วยเครื่องลาดที่มีขนยาว เครื่องลาดยัดขน เครื่องลาดมีรูปดอกไม้ ผ้าเปลือกไม้ และผ้าฝ้าย เพื่อถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์ แล้วจัดสถานที่ปลูกอาสนะอันมีค่าและสวยงาม เพื่อรองรับพระภิกษุถึง 100,000 รูป เมื่อได้เวลา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เสด็จมาพร้อมด้วยพระสงฆ์สาวก หลังจากทีพระพุทธรูปประทับนั่งบนอาสนะที่จัดเตรียมไว้พร้อมทั้งหมู่สงฆ์แล้ว บุตรเศรษฐีได้ถวายภัตตาหารอันประณีตที่เตรียมไว้ด้วยจิตที่เลื่อมใส และถวายบัลลังก์ทองอันสูงค่าแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและคณะสงฆ์

หลังจากที่พระพุทธรูปพร้อมด้วยพระสงฆ์สาวก

ทรงรับเครื่องบูชาแล้ว ก็ทรงมองไปในอนาคตกาล ภายภาคหน้า และทรงทราบวาอันสิ่งใหญ่ได้บังเกิดขึ้นกับบุตรเศรษฐีแล้ว พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้บุตรเศรษฐีมั่นใจในผลแห่งบุญที่บังเกิดขึ้น จึงตรัสพยากรณ์ว่า “ผู้ใดถวายอาสนะทองอันลาดด้วยเครื่องลาดพิเศษมีขนยาวนี้ เราจักพยากรณ์ผู้นั้น ท่านทั้งหลายจงฟังเราเถิด ผู้นั้นจักได้เป็นเท้าสกกเทวราช 74 ครั้ง มีนางเทพอัปสรแวดล้อมเสวยสมบัติ จักได้เป็นพระเจ้าประเทศราชครอบครองพสุธา 1,000 ครั้ง จักได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ 51 ครั้ง จักเป็นผู้มีสกุลสูงในกำเนิดและภพทั้งปวง ภายหลังผู้นั้นจักบวชเป็นพระสาวกของพระสมณโคดมพุทธเจ้ามีนามว่า “ภททิยะ”

เมื่อฟังพระดำรัสของพระบรมศาสดาแล้ว มหาปิตักิ์บังเกิดขึ้นกับบุตรเศรษฐีอย่างไม่มีประมาณ เขาจึงตั้งใจบำเพ็ญบุญตลอดมา ด้วยอำนาจของบุญที่ตั้งใจสะสมมาโดยตลอด เมื่อละโลกแล้ว บุตรเศรษฐีได้ไปบังเกิดในสวรรค์ จากนั้นเวียนว่ายตายเกิดอยู่ใน 2 ภพ คือได้เกิดเป็นเทวดาและมนุษย์เท่านั้น โดยไม่ตกไปในอบายภูมิเลย ตรงตามพระดำรัสของพระบรมศาสดาทุกประการ และในชาติสุดท้าย บุตรเศรษฐีก็ได้บรรลุมรรคผลนิพพานอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของการเดินทางในสังสารวัฏ หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ ห่างไกลจากทุกข์ทั้งปวง

ในบรรดาตามนุษย์จำนวนมากมายมหาศาลนั้น เมื่อละโลกไปแล้ว คนที่ได้ไปเกิดในสุคติภูมิมีน้อยมาก ส่วนใหญ่จะไปเกิดในทุคติภูมิทั้งสิ้น ดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเคยตรัสเปรียบเทียบไว้ว่า คนที่ได้ไปเกิดในสวรรค์มีแค่เขาโค แต่คนที่ตกนรกมีเท่าชนโค ดังนั้นการที่พระภททิยะเถระได้เวียนว่ายตายเกิดอยู่แต่ในสุคติภูมิตลอดต่อเนื่องเป็นเวลานานแสนนาน โดยที่วิบากกรรมซึ่งท่านต้องเคยทำผิดพลาดไว้บ้างในอดีตชาติ ไม่สามารถตามมาส่งผลให้ท่านไปเกิดในทุคติภูมิได้เลย จึงเป็นเรื่องที่

เมื่อฟังพระดำรัสของพระบรมศาสดาแล้ว มหาปิตักังเกิด
ขึ้นกับบุตรเศรษฐีอย่างไม่มีประมาณ

ยากแสนยาก นอกจากนี้ ท่านยังได้ไปเกิดเป็นท้าว
สักกเทวราชถึง 74 ครั้ง ได้เป็นพระเจ้าประเทศราช
อีก 1,000 ครั้ง ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิถึง 51 ครั้ง
และได้เกิดในตระกูลสูงทั้งในสวรรค์และโลกมนุษย์
สุดท้ายได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ ทั้งหมดนี้
ล้วนเกิดจากอานุภาพบุญใหญ่ที่ถวายบัลลังก์

ทอง 100,000 ตัว ดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัส
พยากรณ์ไว้

สำหรับเราแม้มิได้ถวายบัลลังก์ทองถึง
100,000 ตัว แต่หากเราได้ถวายทองคำหล่อรูป
เหมือนหลวงปู่ไว้เป็นปูชนียวัตถุให้ผู้คนรุ่นแล้วรุ่น
เล่ามาสักการบูชา บุญกุศลเป็นอันมากก็จะเกิดขึ้น
กับเราเช่นกัน และหากผู้มาที่หลังได้ศึกษาประวัติ
ของหลวงปู่จนกระทั่งเกิดแรงบันดาลใจในการ
ทำความดี ทำบุญทำกุศลตามอย่างท่าน บุญที่เกิด
กับเราผู้มีส่วนในการหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ ก็จะช่วย
ทวีปริมาณเพิ่มขึ้น และบุญอันมหาศาลนี้ จะช่วย
ไปตัดรอนวิบากกรรมที่เราเคยพลาดพลั้งทำมา ทั้ง
ในอดีตชาติและในปัจจุบันชาติให้เบาบางลง จน
กระทั่งไม่สามารถตามมาส่งผลได้ ซึ่งจะทำให้เรา
ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขทั้งในชาตินี้และภพ
ชาติเบื้องหน้า ต่างจากชีวิตของคนที่ไม่เห็นความ
สำคัญของบุญ

(จากภทฺธิยกาฬิโคธายปุตตเถราปทานที่ 3)

โครงการดื่กบพาลหาระ 2,000,000 รูป

"ถวายปัจจัยบูชาพระพุทธรูป 2,000 องค์ ๑๐๐๐ รูปต่อวัน"

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 02-831-1000

www.dmc.tv

รักและกตัญญูต่อพ่อและแม่

“บวชทดแทนคุณท่าน”

สมัครบวชโทร. 02-831-1234, 02-831-1000

เรียบเรียงจากโอวาทพระภิกษุภวนาวชิรญาณ (หลวงพ่อดิตตะชีโว)

ห้องแต่งตัว (ห้องมหาสติ)

คำนิยามที่แท้จริง ห้องแต่งตัว คือ ห้อง
พัฒนานิสัยจิตใจและใฝ่บุญ

หลักธรรมประจำห้องแต่งตัว สัมมาสติ

หน้าที่หลักของห้องแต่งตัว

1) ใช้ในการปลูกฝังสัมมาสติ คือ ฝึกประคอง
รักษาใจให้ผ่องใสเป็นปกติ ไม่ปล่อยใจไปตาม
อำนาจกิเลส

2) ฝึกให้มีความระมัดระวังตนในทุก ๆ เรื่อง
ไม่ประมาทเผอเรอ มีความตื่นตัวตลอดเวลา

3) ฝึกตัดใจไม่คิดหมกมุ่นในกาม ตามแฟชั่น
หรือกระแสสังคม

4) ฝึกใช้เหตุผลชักเตือนใจของตนให้เป็น
สัมมาทสิฐิและสัมมาสังกัปปะ ไม่ให้เกิดความ
ลำเอียง และสูญเสียศีลธรรมประจำใจ

ความรู้ประจำห้องแต่งตัว

1) แต่งตัวเพื่อปกปิดอวัยวะที่ก่อให้เกิดความ
ละอายและเป็นที่อุจาดตา

2) แต่งตัวเพื่อป้องกันอันตรายจากความร้อน
และความหนาว สัตว์ และแมลง

3) เลือกแต่งตัวให้เหมาะสมทุกสถานที่ ไม่
ชวนให้โจรผู้ร้ายปล้นจี้หรือดูคร่ำไปทำร้ายทาง
เพศ

4) ใช้เครื่องแต่งตัวให้เหมาะสมกับฐานะ ไม่
ตกเป็นทาสเสื้อผ้าเครื่องแต่งตัวตามกระแสสังคม

5) ไม่สนับสนุนให้เด็กหมกมุ่นในกามด้วย
การแต่งหน้าก่อนวัยอันควร อันนำไปสู่ปัญหา
มากมายในภายหลัง

ประโยชน์จากการใช้ห้องแต่งตัวอย่างถูกต้อง

1) ทางใจ

1.1) ตัดใจไม่ให้หลงในลาภ ยศ สรรเสริญ
สุข

1.2) ตัดใจไม่ให้มัวเมาในความเป็นหนุ่มเป็น
สาว ในความไม่มีโรค ในความมีอายุยืน

1.3) ตัดใจไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่สุรุษสุราย

1.4) ตัดใจสร้างบุญกุศลเป็นประจำ เช่น การ
ทำทาน การรักษาศีล การเจริญ ภavana เป็นต้น

1.5) ไม่ตกเป็นทาสอบายมุข

2) ทางกาย

2.1) รู้จักการให้เกียรติเคารพสถานที่

2.2) รู้จักมารยาทในการเข้าสังคม

2.3) รู้จักการวางตัวได้อย่างเหมาะสมตาม
ภาวะและฐานะที่ตนเป็น

2.4) มีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการ
คิดดี พูดดี และทำดีอยู่เสมอ

อุจฉินท สีนหตตโน กุมุท สารถีกัว ปาณินา
สนุติมคคเมว พรุหย นิพพานํ สุกเตน เทลิตํ

จงเด็ดเยื่อใยของตนเสีย เหมือนเอาฝ่ามือเด็ดบัวในฤดูแล้ง
จงเพิ่มพูนทางสงบ (ให้ถึง) พระนิพพานที่พระสุคตแสดงแล้ว

พุทธพจน์

DhammaTIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา